

Media ja lehdistö

Unionin yleinen tuomioistuin
LEHDISTÖTIEDOTE nro 7/22
Luxemburgissa 19.1.2022

Tuomio asiassa T-610/19
Deutsche Telekom v. komissio

Unionin yleinen tuomioistuin määrää, että Deutsche Telekomille on maksettava noin 1,8 miljoonan euron korvaus vahingosta, joka sille on aiheutunut siitä syystä, että Euroopan komissio kieltäytyi maksamasta sille viivästyskorkoa sakon määrästä, jonka kyseinen yhtiö aiheuttomasti maksoi kilpailusääntöjen rikkomisen yhteydessä

Euroopan komissio määräsi 15.10.2014 antamallaan päätöksellä¹ Deutsche Telekom AG -yhtiölle 31 070 000 euron sakon SEUT 102 artiklan ja ETA-sopimuksen 54 artiklan vastaisesta määräävän markkina-aseman väärinkäytöstä Slovakian laajakaistaisten televiestintäpalvelujen markkinoilla.

Deutsche Telekom nosti kyseisestä päätöksestä kumoamiskanteen ja maksoi sakon 16.1.2015. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi osittain Deutsche Telekomin nostaman kanteen 13.12.2018 antamallaan tuomiolla² ja alensi sakon määrää täyttää harkintavaltaansa käyttäen 12 039 019 eurolla. Komissio maksoi 19.2.2019 kyseisen määrän takaisin Deutsche Telekomille.

Sen sijaan komissio kieltäytyi 28.6.2019 päivätyllä kirjeellään (jäljempänä riidanalainen päätös) maksamasta Deutsche Telekomille viivästyskorkoa sakon maksupäivän ja sakon aiheuttomaksi katsotun osan takaisinmaksupäivän väliseltä ajalta (jäljempänä kyseessä oleva ajanjakso).

Deutsche Telekom nosti unionin yleisessä tuomioistuimessa kanteen, jossa se vaati, että riidanalainen päätös kumotaan ja komissio veloitetaan maksamaan korvausta tulonmenetyksestä, koska kyseisellä yhtiöllä ei ollut kyseessä olevana ajanjaksona käytössään aiheuttomasti maksetun sakon määrää vastaavaa pääomaa, tai toissijaisesti, että komissio veloitetaan korvaamaan vahinko, joka yhtiölle aiheutui siitä, että komissio kieltäytyi maksamasta kyseiselle määrälle viivästyskorkoa.

Unionin yleisen tuomioistuimen laajennettu seitsemäs jaosto hyväksyy antamassaan tuomiossa osittain Deutsche Telekomin kumoamis- ja vahingonkorvauskanteen. Tässä yhteydessä unionin yleinen tuomioistuin selventää komission velvollisuutta maksaa viivästyskorkoa sakon sille osalle, joka on unionin tuomioistuinten tuomion seurauksena maksettava takaisin asianomaiselle yritykselle.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi

Aluksi unionin yleinen tuomioistuin hylkää Deutsche Telekomin vaatimuksen vahingonkorvauksen maksamisesta unionin sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun perusteella kyseisen yhtiön tulonmenetyksestä, joka on väitetysti aiheutunut siitä, että yhtiöllä ei ollut kyseessä olevana ajanjaksona käytössään aiheuttomasti maksetun sakon määrää, joka vastasi yhtiön sijoitetun pääoman vuosituottoa tai pääomakustannusten painotettua keskiarvoa.

Tässä yhteydessä unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa, että unionin sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu edellyttää kaikkien kumulatiivisten edellytysten täyttymistä, joita ovat

¹ SEUT 102 artiklan ja ETA-sopimuksen 54 artiklan mukaisesta menettelystä annettu päätös C(2014) 7465 final (asia AT.39523 – Slovak Telekom), sellaisena kuin se on oikaistuna 16.12.2014 annetulla päätöksellä C(2014) 10119 final ja 17.4.2015 annetulla päätöksellä C(2015) 2484 final.

² Tuomio 13.12.2018, Deutsche Telekom v. komissio, [T-827/14](#) (ks. myös lehdistötiedote [nro 196/18](#)).

oikeussäännön, jolla yksityisille annetaan oikeuksia, riittävän ilmeinen rikkominen, syntynyt vahinko sekä syy-yhteys rikkomisen ja aiheutuneen vahingon välillä, mikä kantajan on näytettävä.

Nyt käsiteltävässä asiassa Deutsche Telekom ei kuitenkaan ole esittänyt kiistatonta näyttöä siitä, että väitetty vahinko on todellinen ja varma. Deutsche Telekom ei erityisesti ole osoittanut, että se olisi välttämättä sijoittanut aiheuttomasti maksetun sakon määrää toimintaansa, tai että se, että kyseisellä yhtiöllä ei ollut käytössään mainittua määrää, olisi johtanut siihen, että se luopui tietyistä konkreettisista hankkeista. Deutsche Telekom ei tässä yhteydessä ole myöskään osoittanut, että siltä olisi puuttunut investointimahdollisuuden kannalta tarvittavat varat.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin tarkastelee Deutsche Telekomien toissijaisesti esittämää vahingonkorvausvaatimusta SEUT 266 artiklan rikkomisesta, jonka ensimmäisessä kohdassa määrätään, että toimielimen, jonka toimen unionin tuomioistuimet ovat kumonneet, on toteutettava kyseisen tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet.

Unionin yleinen tuomioistuin toteaa ensinnäkin, että SEUT 266 artiklan ensimmäisellä kohdalla annetaan oikeuksia niille yksityisille, joiden vaatimukset on hyväksytty unionin tuomioistuimissa, koska kyseisellä määräyksellä veloitetaan toimielimet toteuttamaan unionin tuomioistuinten tuomioiden täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa, että viivästyskorot ovat toimielimille kyseisen määräyksen nojalla kuuluvan takaisinmaksuvelvollisuuden erottamaton osa. Jos yritykselle määrätty sakko kilpailusääntöjen rikkomisesta kumotaan tai sitä alennetaan, seuraa kyseisestä määräyksestä, että **komission on palautettava aiheuttomasti maksetun sakon määrä viivästyskorkoineen**.

Unionin yleinen tuomioistuin täsmentää, että – kun otetaan huomioon yhtäältä se, että asiassa sovellettavassa varainhoitolainsäädännössä³ säädetään palauttamista koskevasta saatavasta sen yrityksen hyväksi, joka on alustavasti maksanut sakon, joka myöhemmin kumotaan tai jota alennetaan, ja toiseksi se, että sillä, että unionin tuomioistuimet kumoavat tai alentavat sakon määrää, on taannehtiva vaikutus –, **Deutsche Telekomien saatava oli olemassa ja sen enimmäismäärä oli selvä sinä ajankohtana, jona sakko alustavasti maksettiin**. Komission oli siten SEUT 266 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla maksettava koko kyseessä olevalta ajanjaksolta viivästyskorkoa sakon sille osalle, jonka unionin yleinen tuomioistuin on todennut aiheuttomaksi. Kyseisellä velvollisuudella on tarkoitus hyvittää kiinteämääräisesti sitä, että objektiivisesti viivästymiseen liittyvää saatavaa ei ole voitu käyttää, sekä kannustaa komissiota olemaan erityisen tarkkaavainen, kun se tekee päätöksen, jolla määrätään sakkoa.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että – toisin kuin komissio on esittänyt – velvollisuus maksaa viivästyskorkoa ei ole ristiriidassa sen kanssa, että sakkojen on oltava varoittavia kilpailuasioissa, koska unionin tuomioistuimet ottavat väistämättä huomioon sakkojen varoittavuuden, kun ne käyttävät täyttä harkintavaltaansa alentaessaan sakon määrää taannehtivasti. Sakkojen varoittavuus on myös sovitettava yhteen Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistetun tehokkaan oikeussuojan periaatteen kanssa, jonka noudattaminen varmistetaan SEUT 263 artiklassa määrättyllä laillisuusvalvonnalla, jota täydentää täyden harkintavallan käyttäminen sakon määrää määritettäessä.

Unionin yleinen tuomioistuin ei hyväksy myöskään komission esittämiä muita väitteitä.

Ensinnäkin on todettava, että **vaikka kantajan maksaman sakon määrästä ei kertynyt korkoa sinä aikana, jona se oli komission hallussa, oli komission unionin yleisen tuomioistuimen 13.12.2018 antaman tuomion johdosta maksettava kantajalle takaisin sakon aiheuttomaksi katsottua osaa vastaava määrä viivästyskorkoineen**, eikä delegoidun asetuksen N:o 1268/2012 90 artikla, joka koskee sakkojen perintää, ole esteenä sille. Lisäksi velvollisuus maksaa viivästyskorkoa perustuu suoraan SEUT 266 artiklan ensimmäiseen kohtaan, **eikä komissiolla ole**

³ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annettu komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1268/2012 (EUVL 2012, L 362, s. 1) ja unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL 2012, L 298, s. 1).

toimivaltaa päättää yksittäistapausta koskevalla päätöksellä **niistä edellytyksistä, joilla se maksaa viivästyskorkoa**, kun päätös, jolla sakko on määrätty, kumotaan tai sakon määrää alennetaan.

Toiseksi on todettava, että nyt käsiteltävässä asiassa maksettava korko on viivästyskorkoa eikä hyvityskorkoa. Deutsche Telekomien pääsaatava oli nimittäin palauttamista koskeva saatava, joka liittyi sellaiseen sakkoon, joka oli maksettu alustavasti. Kyseinen saatava oli olemassa ja sen enimmäismäärä oli selvä tai ainakin määritettävissä vahvistettujen objektiivisten seikkojen perusteella kyseisenä maksupäivänä.

Kun otetaan huomioon se, että komission oli maksettava Deutsche Telekomille takaisin sakon aiheuttomasti maksettu osa viivästyskorkoineen ja että sillä **ei ollut tältä osin lainkaan harkintavaltaa**, unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että **kieltäytyminen maksamasta mainittua viivästyskorkoa Deutsche Telekomille merkitsee SEUT 266 artiklan ensimmäisen kohdan ilmeistä rikkomista, joka synnyttää unionin sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun**. Kun otetaan huomioon se, että todetun rikkomisen ja vahingon, joka muodostuu siitä, että kyseinen yhtiö on kyseessä olevalta ajanjaksolta menettänyt viivästyskoron aiheuttomasti maksetun sakon osalta, välillä on välitön yhteys, unionin yleinen tuomioistuin **määrää, että Deutsche Telekomille on maksettava 1 750 522,38 euron korvaus**, joka lasketaan soveltamalla analogisesti delegoidun asetuksen N:o 1268/2012 83 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua korkokantaa eli Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa tammikuussa 2015 soveltamaa korkoa, joka oli 0,05 prosenttia, korotettuna kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä.

HUOMAUTUS: Unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisusta voidaan oikeuskysymysten osalta valittaa unionin tuomioistuimeen kahden kuukauden ja kymmenen päivän määräajassa ratkaisun tiedoksiantamisesta.

HUOMAUTUS: Kumoamiskanteella pyritään tiettyjen sellaisten unionin toimielinten toimien kumoamiseen, jotka ovat unionin oikeuden vastaisia. Jäsenvaltiot, unionin toimielimet ja yksityiset tahot voivat tietyillä edellytyksillä nostaa kumoamiskanteen unionin tuomioistuimessa tai unionin yleisessä tuomioistuimessa. Jos kanne on perusteltu, toimi kumotaan. Kyseessä olevan toimielimen on täytettävä asianomaisen toimen kumoamisesta mahdollisesti syntynyt oikeudellinen tyhjiö.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido unionin yleistä tuomioistuinta.

Tuomion [koko teksti](#) julkaistaan Curia-sivustolla tuomion julistamispäivänä.

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127